

Mübalağa (Abartma) Sanatı Nedir? Özellikleri Örnekler Hakkında Kısaca Bilgi

Şiirde ifadenin, gereğinden fazla büyütülerek ya da küçültülerek söylenmesidir. Söylenecek şey, kelimenin **mecaz anlam** boyutuna varacak derecede, olduğundan çok daha farklı bir şekilde ifade edilir. En çok kullanılan **edebi sanatlar**dan biri olan mübalağanın temelinde aslında **teşbih (benzetme)** sanatı vardır.

Tarih boyunca insanlar duygu ve düşüncelerini dile getirmede her zaman bir aşırılık göstermişlerdir. İnsanlar söylediklerinin tesirini artırmak için bir düşünceyi veya duyguyu var olandan büyük veya daha küçük göstermeye çalıştığında bu söz sanatına başvurmuştur. Sözü söyleyen kişi bu sanata başvurarak okuyucuyu etkilemeyi ve okuyucunun aklında derin bir iz bırakmayı hedefler. Kişinin kendisini heyecanlandıran bir olayı, olduğundan farklı göstererek dile getirmek insanın doğasında zaten var olan bir durumdur. Buradaki hedef ise, yaşadığı duyguları ve heyecanı yoğun bir şekilde dile getirmektir.

Bir başka tanıma göre mübalağa:

Herhangi bir durumu, olayı ya da gerçeği olduğundan daha büyük ya da küçük göstererek anlatma yöntemine **mübalağa (abartma)** denir.

Aşağıdaki parçalar mübalağa sanatına örnektir :

“Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdad inerek öpse o pak alını değer.
Ne büyüsun ki, kanın kurtarıyor Tevhid’i...
Bedr’in aslanları ancak, bu kadar şanlı idi”

Mehmet Akif Ersoy’un yukarıdaki dizelerinde; şehidin alınının gökten inecek ecdadın öpmesine değer oluşu ve akan kanlarının Allah’ın birliğini (yani İslam dinini) koruyup kurtaracak bir unsur, kahramanlıklarının ise Bedr’in aslanlarına benzetilmesi, şiire has söyleyiş içerisinde mübalağaya dayalı bir **edebi sanatın** örneğini bizlere göstermektedir.

Örnek 2:

Sevinçten göklere zıpladım.

Gittiğini duyunca bir kez daha öldüm.

Bir ah çeksem, karşiki dağlar yıkılır.

Korkudan, yüreğim ağızıma geldi.

Bir bakışın.yüreğimi deldi geçti.

* Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker! Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?

“Gömelim gel seni tarihe!” desem sığmazsın.

(M. Akif Ersoy)

* Uçtuk Mohaç ufkunda görünmek hevesiyle

(Yahya Kemal Beyatlı)

* ölüm indirmedi gökler ölü püskürmedi yer 0 ne müthiş tipidir savrulur enkâz-ı beşer

(M. Âkif Ersoy)

Bir şulesi var ki şem-i canın Fanusuna sığmaz asmanın

(Şeyh Galip)

Merkez-i hâke atsalar da bizi Kürre-i arzı patlatır çıkanz.

(Namık Kemal)

Dövüşüyorduk Üç Şehitler’imizde Zorluyordu derya gibi düşman Attığım boşa gitmiyordu
Lüzumsuzdu nişan.

(Fazıl Hüsnü Dağlarca)